

Als je het pand van K&C ziet, lijkt het net een gesloten gebouw, Waar is de ingang?

Graag wil ik u hier kort vertellen over rijke geschiedenis van Kunst en Complex en dat er sinds 1988 vele kunstenaars hier hebben gewerkt en er vele bezoekers zijn geweest, uit binnen – en buitenland. Dat het juist een "open gebouw" is waar heel veel gebeurt. Waar niet alleen kunstwerken worden gemaakt, maar ook nieuwe contacten worden gelegd, exposities worden gehouden.

In 1981 is, gemotiveerd door een ernstig gebrek aan ruimte op de Academie van Beeldende Kunsten een groep studenten op zoek gegaan naar werkruimte. Na een korte periode in een schoolgebouw te hebben gewerkt, vanwege renovatie weer moeten verlaten, vonden ze leegstaande loodsen en kantoorgebouwen op de Mullerpier.

Na een moeilijk begin, gedoogd maar zonder gas water en electriciteit, kwam er een nieuwe huurder, en ontstond er een goede samenwerking. Het buitenterrein werd een opslag plaats voor aluminium, elektriciteit werd aan gesloten en water, om te drinken, haalden we voor aan het terrein bij een pomp, water voor de wc's met een emmertje aan een touw uit de Maas. Meer kunststudenten vonden er toen een atelier en werd Stichting Kunst en Complex opgericht. In die jaren zijn er tentoonstellingen in de ateliers georganiseerd en in samenwerking met het Goethe instituut de eerste uitwisseling-expositie in Dusseldorf.

In 1987 werd bekend dat het terrein ontwikkeld zou worden.

Gelukkig werd begin 1988 in de haven het leegstaande fabriekspand INVERPAK ontdekt.

In overleg met de gemeente kreeg Kunst en Complex het OMNIET in beheer, en een lening van 1 ton aan guldens (in 3 jaar terugbetaald) om in de grote ruimten meerdere ateliers te bouwen.

Er ontstonden 25 vaste ateliers en 3 gast ateliers van 50, 140 en 200 m meter.

Na 7 maanden hard werken, muren bouwen, elektriciteit en waterleidingen op nieuw aanleggen, (heel fijn, geen emmertjes water meer uit de Maas) was er in oktober een feestelijke opening.

Direkt vanaf het begin hebben tegen de 200 gastkunstenaars uit binnen en buitenland zoals bv VS, Australië, Duitsland gebruik gemaakt van deze 3 ateliers, voor periodes van 3 tot 6 maanden. Vooral het grote atelier was geliefd omdat het de kunstenaar de mogelijkheid bood om in grotere formaten te kunnen werken. En projecten uit te kunnen voeren die ze niet in hun eigen atelier zouden kunnen maken.

Ze werden ondersteund in het ontdekken van de kunstscene in Rotterdam en daarbuiten. Welkomsavonden, artists talks en afscheidstentoonstellingen werden georganiseerd.. Er werden contacten gelegd met het CBK, andere kunstinstellingen en de 4 andere kunstenaarsinitiatieven met gastateliers Duende (weg) Kaus Australis (weg) Het Wilde Weten en St. BAD. Om die samenwerking te versterken werd in 2009 RAIR opgericht.

In 2015 vond de renovatie van het pand plaats. Vanaf dat jaar beheerde K&C iets meer dan de helft van het gebouw en was er geen ruimte meer voor gastateliers. De 3 gastateliers werden 5 vaste ateliers.

De bezoekers kwamen o.a. naar de groepstentoonstellingen, de jubilea feesten op het binnenplein, de filmavonden in de kleinste bioscoop van Rotterdam, VHS festival, de Open Atelier dagen tijdens de ART Rotterdam, en het Groot Rotterdams Atelier Weekend.

Maar ook studenten van de TU Delft in het kader van hun opleiding. Zij werden rondgeleid en verteld over de geschiedenis van dit pand en veranderende omgeving.

In het begin kwamen er minder bezoekers, Waar ligt de Keileweg?

En juist de laatste jaren, nu het hele gebied steeds toegankelijker wordt, weten de bezoekers ons ook steeds beter te vinden.

Daarom is het zo jammer dat, nu het eindelijk beter gaat in het gebied we in ons voortbestaan bedreigd worden.

